

I si passàssim Sant Bartomeu darrere la càmera...?

Aquests dies de les nostres festes l'activitat és frenètica, tot va molt de pressa. Fotogràficament, podríem dir que s'està més prop de la fotografia esportiva que de la social. La festa ens brinda una gamma de colors molt variada i fotogènica, unes diferències entre llums i ombres massa grans, no hi ha sensor que ho aguanti! La gent va a la seva, és a dir, a fer festa, ...que és el que toca!, i ni es preocupa de si surt a la foto ni de com hi surt. És per tot açò que es poden fer fotos on tothom queda d'allò més natural.

Aquí teniu, idò, un petit decàleg (per als futurs aficionats) de com fer fotos aquestes festes.

Quan hi faltin poquets dies, revisarem si tenim prou targetes de memòria, les bateries i l'estat general de la càmera; cal recordar que les targetes de memòria darrerament han baixat bastant de preu, per açò val més que en sobrin que no que en faltin.

Dispararem sempre a la màxima resolució de la càmera (ja que, de gros, se'n pot fer petit sense perdre qualitat; en canvi, al revés, sí que se'n perd). També és important fer les fotos en color, perquè de color es pot passar a blanc i negre, sípia...; contràriament, si tenim la imatge captada en blanc i negre no podrem passar-la a color.

Convé llevar del menú de la càmera l'opció de Nítides o posar-hi un mínim; l'opció de Saturació la deixarem en neutre i mai no posarem el grau més alt; el balanç de blancs el deixarem amb automàtic (ja que sol funcionar més o manco bé).

Quan vulguem que el punt d'interès no estigui al centre (cosa que, d'altra banda, és molt convenient), tan sols hem d'enfocar-lo, reenquadrar (posar-lo al lloc que ens interressi) i disparar.

En fotografiar cavalls, persones... que vagin en una direcció, convé deixar sempre més espai davant, o sigui, allà cap a on es dirigeixen, perquè si deixam més espai darrere serà com si els tanquem el pas.

No s'ha de perdre el temps revisant les fotos a la pantalla de la càmera: gastam bateria inútilment i podem desapropitar l'ocasió d'uns moments irrepetibles per fotografiar.

Si tenim una compacta, cal anar en compte de no posar els dits davant l'objectiu o el flaix, el mal és que no es veu pel visor de la càmera però a la foto sí que hi surten!

Agafau la càmera amb fermesa, amb els colzes ben fixos al cos per tal d'evitar que surtin trepidades (mogudes pel teu propi moviment); en haver de pitjar el disparador s'ha de fer amb molta suavitat.

I si passàssim Sant Bartomeu darrere la càmera...?

Recordau que durant les hores fortes de sol la llum és molt dura, és a dir, hi ha molta diferència entre les coses que estan al sol i les que estan a ombra. Per resoldre aquest problema, farem les fotos amb el flaix activat, així les ombres de tot el que hi hagi dins el camp d'acció del flaix es veuran suavitzades (per exemple, la cara d'un caixer que du la guindola posada).

No s'ha de dur cap foto a positivar sense haver-les passades a l'ordinador i haver-ne fet una triadella. Si ets dels qui coneixen algun programa de retoc, en primer lloc mirarem si ens agrada l'exposició -fosques o clares- i el contrast -diferència entre llums i ombres- i actuarem en conseqüència; tonalitat general de la foto (si el balanç de blancs automàtic no ens ha fallat no haurem de fer res); donarem un poc més de saturació; la posarem a la grandària final que hi vulguem la còpia i a 200 píxels/polzada; l'enfocarem i la guardarem incrustant el perfil de color que hàgim emprat. (Convé, però, dir que aquest punt per si sol necessitaria d'un curset o tutorial més extens.)

Si pensam que perquè la càmera és digital i el fabricant diu que és una passada, que té no sé com a què de milions de píxels, que fa fotos en B/N, virades, uns quants minuts de vídeo i no sé quantes bajanades més... i esperam que les fotos siguin una passada, cras error! El que fa que les fotos siguin una passada és aquell qui cerca el moment oportú, un enquadrament interessant. Personalment, crec que més de la meitat de programes i opcions d'aquestes càmeres no interessen gairebé gens els fotògrafs. Més tost és simple màrqueting.

Si teniu en compte aquests elementals consells veureu com les vostres fotos milloren.

Ah!, no hi pensava:

Per poder fotografiar tots els actes de les festes... si no és cas que tingueu ales ho veig pelut, però m'han dit que hi ha un xarop que... "da aaaalas!".

Bones i fotogràfiques festes per a tothom!